

»Вашъ баща госпожице Ружице, отъ днесъ е свободенъ и нѣговѣхтъ дворъ съ смѣхото пманіе враща ся назадъ. Азъ съмъ съ него неправедно постѣпалъ, туй признавамъ. Защото единъ отецъ който е такава дъщеря родилъ и възпиталъ, не може да бѣде лошавъ човѣкъ.«

РУЖИЦА ЯВЯВА НА БАЩА СИ НѢГОВОТО ОСВОБОЖДЕНИЕ.

Племичъ Рушимиръ, когато сж благороднитѣ човѣскы осѣщанія нѣговото сърдце напълнили, бѣше като новъ човѣкъ. Чистата му съвѣсть причини му неописанна радость.

Ружица сърдечно благодари на Рушимира за нѣговата милость. »Но—но, моя драга госпожице рече той, недѣйте, тѣзи моя постѣпка тѣй да хвалите, азъ незаслужвамъ нито похваленіе, нито благодареніе. Дойдете съ менъ, ные заедно ще отидеме въ тѣмницата при баща вы.—Азъ държа за грѣхъ него още една минута вѣтрѣ да остава. Той има на васъ за освобожденіето си да благодари; вы треба да му освобожденіето и обявите.

Господжа Елена рече на Ружица: »Дойдете най напредъ съ менъ драга госпожице!« Господжата заведе Ружица въ друга една красна къща, въ която е было за туй мѣгновеніе приготвено драгоцено облекло, да бы могла Ружица пакъ да излѣзе въ